

ДАН 1. (субота, 20. април 2024. године) ДВАДЕСЕТ САТИ ПУТОВАЊА

Овогодишњи међународни Српско-руски летњи камп у Краснодару (9. по реду) карактеристичан је по много чему. Договоран је од 2019. године, дуго као ни један други до сада, али су се увек појављивале објективне потешкоће. Коначно је ове године дошао дан његове реализације. Овога пута окупљање и пут за Краснодар траје скоро 20 часова. Нашу екипу чине полазници из Београда и Ниша. Карте су резервисане за лет из Софије, преко Јеревана до Сочија. Цена превоза из Београда је за ову прилику непримерено скупа, а аеродром у Краснодару је привремено затворен. Зато је пут ове године био прилично сложенији него иначе. Окупљање и шире међусобно упознавање наше делегације дешава се тек на аеродрому у Софији.

Пут из Београда започињемо 20. априла у 3:00 часа по поноћи. Путовање до аеродрома у Софији протиче у најбољим условима (временске прилике, услови саобраћаја, граница). Стижемо на време и очекујемо да аутомобил оставимо на неком од многобројних паркинга у зони аеродрома. Обилазимо један по један паркинг и суочавамо се са непријатном ситуацијом да слободних паркинг места нема. Сада схватамо и зашто нисмо успевали са онлајн резервацијом истог из Београда. Дознајемо да су сви паркинзи попуњени до 2. маја. Враћамо се до града и паркирамо се у зони стамбених зграда на периферији насеља, а у непосредној близини Бугарског института за метеорологију. Свесни смо поступка али се надамо да ћемо овог пута имати и среће.

Таксијем крећемо према аеродрому. Од жене која нас вози сазнајемо да је она, иако младоллика, са 55 година баба три унучета (најстарије 15, а најмлађе 4 године). Упозорава нас да проверимо терминал нашег лета. Убрзо схватамо да то не ради без разлога. Аеродром чине два међусобно прилично удаљена терминала. Полећемо на време у 12:45 часова. Пут је удобан и интересантан за ово доба године. Планински простори Бугарске, Турске и Јерменије су често под снегом, а он се неретко види и непосредно поред обала Црног Мора. Посебно фасцинира снегом прекривен Арарат, можда и због својих незаобилазних предања и легенди. Слећемо у Јереван (1,2 милиона становника) главни град најстарије хришћанске државе на свету. Аеродром је леп, али су његови ресторани за нас прилично скупи. Ова напомена је наш утисак јер смо овде провели скоро пет часова. Прилично нас муче и часовне зоне у односу на Србију, Бугарска +1, а Јерменија +2 часа. Доласком у Јереван започињемо наш тродневни боравак на Азијском континенту. Лет до Сочија је био кратак и удобан у полупразном авиону. Аеродром напуштамо око 22:00 часа. Чекају нас махом познате (Маша, Никон, Матвеј), али и неке нове колеге (Полина) са универзитета у Краснодару. Стижемо у смештај (Град хотел „Сезона сомота“) - објекти саграђени за потребе зимске олимпијаде 2014. године у Сочију.

